

Toelichting Coördinatieverordening Wro Steenwijkerland 2015

In deze toelichting wordt de bedoeling en werking van de coördinatieverordening artikelsgewijs uitgelegd.

Artikel 1

In dit artikel worden enkele begrippen gedefinieerd.

Artikel 2

Artikel 2 geeft aan voor welke situaties een gecoördineerde aanpak van de (ruimtelijke) besluitvorming mogelijk is (de reikwijdte van de coördinatieregeling). Het betreft hier situaties of (bouw)projecten die zich met enige regelmaat in onze gemeente voordoen en waarvoor ruimtelijke beleidskaders zijn vastgesteld. Een gecoördineerde aanpak is voor die situaties aldus in principe goed voorstelbaar. Deze lijst met situaties is mede gebaseerd op de ervaringen die in Steenwijkerland tot dusver met de Wro-coördinatieregeling zijn opgedaan. Zeer bijzondere of zeer grootschalige ontwikkelingen lenen zich, vanwege de daarmee samenhangende complexiteit, niet goed voor een toepassing van de Wro-coördinatieregeling en zijn daarom niet onder de reikwijdte van deze coördinatieverordening opgenomen. Dat laat overigens onverlet dat de gemeenteraad in bijzondere gevallen voor een specifiek project in aanvulling op de verordening op grond van artikel 3.30, eerste lid altijd nog een apart Wro coördinatiebesluit kan nemen.

Algemene randvoorwaarde is verder dat de gevallen/situaties genoemd in dit artikel in overeenstemming zijn met het gemeentelijke ruimtelijke beleid. De zinsnede “voor zover de verwezenlijking van een onderdeel van het gemeentelijk beleid dat wenselijk maakt” duidt hier op. De coördinatieverordening creëert dus geen extra mogelijkheden om in afwijking van het gemeentelijk ruimtelijk beleid (toch) ruimtelijke medewerking te verlenen aan een project.

Artikel 3

In artikel 3 zijn voor de in artikel 2 genoemde situaties de randvoorwaarden voor een gecoördineerde besluitvorming vastgelegd. Op grond van artikel 3.31. Wro zijn burgemeester en wethouders hier het bevoegde bestuursorgaan. Uit artikel 3.31 Wro blijkt dat het college niet verplicht is om de coördinatieregeling toe te passen. De wet stelt dat het college coördinatie “bevordert”. Uitgangspunt is dus dat burgemeester en wethouders, waar dat op grond van deze verordening mogelijk is, een gecoördineerde besluitvorming voorstaat. De coördinatieregeling kan echter alleen worden toegepast, als aan alle voorwaarden genoemd in dit artikel is voldaan.

Coördinatie van besluiten is in de eerste plaats alleen mogelijk indien burgemeester en wethouders hebben vastgesteld dat zich daarvoor geen belemmeringen voordoen. In artikel 4 zijn een aantal gevallen vastgelegd waarbij een gecoördineerde behandeling in ieder geval niet mogelijk is. Maar ook los van de belemmeringen als bedoeld in artikel 4 biedt artikel 3 burgemeester en wethouders de mogelijkheid om op grond van een andere reden/belemmering (toch) af te zien van een gecoördineerde besluitvorming. Bijvoorbeeld wanneer burgemeester en wethouders constateren of inschatten dat de gemeenteraad geen bestemmingsplanwijziging wil, of omdat een project of onderdelen daarvan niet in overeenstemming met gemeentelijke beleidskaders blijken te zijn. Ook kan het zijn dat burgemeester en wethouders weten of verwachten dat een bepaalde ruimtelijke

ontwikkeling tot veel en grote bezwaren vanuit de omgeving zal leiden. Ook een dergelijke gevoeligheid of complicatie kan een reden zijn om de coördinatieregeling niet toe te passen.

Als door burgemeester en wethouders is vastgesteld dat er geen belemmeringen zijn die zich verzetten tegen een gecoördineerde behandeling, kan de coördinatieregeling worden toegepast als aan de voorwaarden genoemd onder a. en b. van artikel 3 is voldaan.

Onderdeel a

Dit onderdeel vormt de basis van de coördinatieverordening: coördinatie op grond van de coördinatie verordening is alleen mogelijk als tenminste een besluit over een bestemmingsplan (of over een wijzigings- of uitwerkingsplan) *en* een besluit over een omgevingsvergunning tot de coördineren besluiten behoren.

De omgevingsvergunning moet een (bouw)plan betreffen dat op het moment van indienen op grond van artikel 2.10, lid 1, sub c van de Wabo wegens strijd met het bestemmingsplan geweigerd zou moeten worden en die slechts op grond van artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 3 van de Wabo kan worden verleend. Het (nieuwe) bestemmingsplan dat de coördinatieregeling volgt, moet die strijdigheid opheffen zodat de vergunning verleend kan worden.

Het coördineren van de procedure van de omgevingsvergunning met een bestemmingsplanprocedure vormt aldus de basis van de gecoördineerde aanpak. Dat laat onverlet dat ook andere besluiten die een relatie hebben met de omgevingsvergunning en/of het bestemmingsplan kunnen aanhaken bij de coördinatie. Vandaar dat in dit onderdeel wordt gesteld dat een bestemmingsplan en een omgevingsvergunning *in ieder geval* deel uitmaken van de te coördineren besluiten. Die andere besluiten kunnen besluiten zijn op basis van bijzondere wetten of op basis van gemeentelijke verordeningen. Deze moeten dan wel gericht zijn op de verwezenlijking van het beoogde ruimtelijke beleid. Wat tot de mogelijkheden behoort, is bijvoorbeeld de combinatie van een bestemmingsplan met een omgevingsvergunning bouwen, milieu, kappen., slopen, aanleggen en brandveilig gebruik. Burgemeester en wethouders stellen vast welke voor een project voor een project noodzakelijke besluiten gecoördineerd zullen worden volgens de regels van deze verordening.

Onderdeel b

Dit onderdeel maakt duidelijk dat de aanvrager en het gemeentebestuur samen de coördinatieregeling moeten willen toepassen. Een aanvrager kan niet gedwongen worden om mee te werken aan een gecoördineerde besluitvorming. Dat zou namelijk inhouden dat de aanvrager gedwongen zou kunnen worden om (op een bepaald moment) een vergunning aan te vragen. De aanvrager kan natuurlijk goede redenen hebben om af te zien van coördinatie. Zo kan het zijn dat de aanvrager eerst zeker wil weten dat bestemmingsplanwijziging is doorgevoerd, voordat hij kosten willen maken voor het uitwerken van zijn bouwplan.

Artikel 4

In artikel 4 wordt aangegeven in welke gevallen coördinatie in ieder geval niet mogelijk is. Het betreft besluiten waarbij de uitkomst van de voorbereiding van die besluiten (nog) onzeker is.

Onderdeel a

Als voor een project een milieueffectrapportage moet worden uitgevoerd, neemt de complexiteit van dat project toe. Zolang deze rapportage niet is afgerond, is ook niet duidelijk welke locatie- of

inrichtingsvariant de voorkeur heeft. Een gecoördineerd besluitvormingstraject waarbij is vereist dat alle besluiten in ontwerp in één keer beschikbaar zijn, ligt dan niet voor de hand.

Onderdeel b

In de eerste plaats maakt de noodzaak tot het opstellen van een exploitatieplan de procedure ingewikkelder. Het feit dat er een exploitatieplan nodig is, betekent dat er met partijen (nog) geen overeenstemming is over de financiering, wat geen goede basis is voor een gecoördineerde voorbereiding. Er is dan tijd nodig om in een dergelijk geval te proberen om alsnog met partijen overeenkomsten te sluiten, wat niet past bij de voortvarendheid waarmee via de coördinatieregeling uitvoering kan worden voorbereid.

Onderdeel c

Bij mogelijke planshade moet de aanvrager zich bereid verklaren de kosten daarvan voor zijn rekening te willen nemen. Als de aanvrager dat niet wil, dan zou het financiële risico van het vaststellen van het bestemmingsplan bij de gemeente komen te liggen. Het gemeentebestuur is in beginsel niet bereid tot een dergelijk risico. Daarom is gecoördineerde besluitvorming in zo'n geval dan ook niet wenselijk.

Onderdeel d

Om de uitvoering van de coördinatieregeling niet te ingewikkeld te maken, is het tenslotte ook de bedoeling dat alleen besluiten worden gecoördineerd die (zelfstandig) door gemeentelijke overheid kunnen worden genomen. Indien deze besluiten (mede) afhankelijk zijn van besluitvorming van andere overheden, via de rechtsfiguur van de verklaring van geen bedenkingen, is een gecoördineerde aanpak vanwege de complexe uitvoeringssituatie geen optie.

Artikel 5

In artikel 5 zijn de procedurele bepalingen van de coördinatieregeling opgenomen. De belangrijkste coördinatievoorschriften zijn opgenomen in de Wro zelf (artikel 3.31 en 3.32). Artikel 5 van de verordening bevat in dit opzicht een aantal aanvullende regels. Het gaat om een regels met betrekking tot de wijze van indienen en hoe moet worden gehandeld indien aanvraag niet volledig is. Tevens is voorzien in een regeling voor het beëindigen van de coördinatie.

In dit artikel is ten eerste opgenomen dat er met de aanvrager overleg plaatsvindt over de vraag welke besluiten gecoördineerd worden voorbereid en welke stukken daarvoor zullen aangeleverd en wanneer (dit laat de reguliere wettelijke indieningsvereisten uiteraard onverlet).

Artikel 3:24, eerste en tweede lid en artikel 3:25 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn van overeenkomstige toepassing op de gecoördineerde voorbereiding van de besluiten. Dat betekent dat de aanvrager de besluiten zoveel mogelijk gelijktijdig aanvraagt met dien verstande dat de laatste aanvraag niet later dan zes weken na ontvangst van de eerste aanvraag wordt ingediend. De beslistermijn voor het nemen van besluiten vangt vervolgens aan met ingang van de dag waarop de laatste aanvraag is ingediend.

Als een aanvraag voor een van de te coördineren besluiten niet volledig is of zelfs helemaal ontbreekt, wordt de aanvrager eerst in de gelegenheid gesteld om de aanvraag alsnog compleet te maken of in te dienen. Gebeurt dat niet, dan kunnen burgemeester en wethouder besluiten om af te

zien van een gecoördineerde aanpak. De (al) ingediende besluiten zullen alsdan via de gebruikelijke procedures apart van elkaar worden afgehandeld.

Mocht een aanvrager er bij nader inzien wensen dat de besluiten of een deel daarvan voor zijn project toch niet gecoördineerd worden voorbereid, dan kan hij burgemeester en wethouders verzoeken om de coördinatie (gedeeltelijk) te beëindigen. Burgemeester en wethouders beslissen binnen acht weken over een dergelijk verzoek.

Ook burgemeester en wethouders hebben de mogelijkheid om de gecoördineerde voorbereiding geheel of gedeeltelijk te staken indien zij van oordeel zijn dat de behandeling van één of meer van de aanvragen zich verzet tegen de voortzetting van de gecoördineerde behandeling. Het zal daarbij dan meestal gaan om een aanvraag waarvan achteraf blijkt dat die dusdanig complex is dat daarvoor een aparte behandeling is aangewezen.

Om onbedoelde en ongewenste termijnoverschrijdingen te voorkomen is in artikel 5 tenslotte geregeld dat indien met betrekking tot een aanvraag de gecoördineerde behandeling om welke reden wordt beëindigd, voor de toepassing van die aanvraag geldende wettelijke termijnen het tijdstip van beëindiging van de gecoördineerde behandeling gelijk wordt gesteld met het tijdstip van de ontvangst van de aanvraag.

Artikel 6

In dit artikel is de inwerkingtreding van de coördinatieverordening en de naamgeving van de verordening geregeld. Ook is in dit artikel een overgangsbepaling opgenomen die er toe strekt dat procedures waarvoor door de gemeenteraad al eerder een apart coördinatiebesluit als bedoeld in artikel 3.30 Wro is genomen, buiten het toepassingsbereik van deze verordening vallen.